

Virksomhederne har, naar de i alle Tilfælde skal betale en 200—300 Kr. ekstra, uanset om de har Ret eller ej. Det forudsættes, at der ved denne Foranstaltning vil indvindes 100 000 Kr. Men jeg kan ikke se, at det i det store og hele bedrer den økonomiske Situation, at man vælter Udgifter over fra Staten til Erhvervene.

Arbejdsgiverforeningens Formand, Bogtrykker Langkjær, udtalte i Fredags Aftes i Aarhus ifølge Referat i „Aarhus Stiftstidende“ — Talen var naturligvis et stort Overfald paa de organiserede Arbejdere; han talte om, at Fagforeningsbevægelsen var blevet en politisk Bevægelse —, at de Bestræbelser, som den socialistiske Fagforeningsbevægelse hidtil havde gennemført gennem Statsmagten for at gøre Arbejderne til de nydende og Arbejdsgiverne til de ydende, nu havde sat en ny Blomst ved, at man som et nyt Paafund agtede at vælte Udgifterne ved Tilsynet med Dampkedler paa Landjorden over paa Erhvervene. Jeg kunde ønske, at der fra Ministeriets Side blev givet dets nære Partifælle, Formanden for Arbejdsgiverforeningen, Lejlighed til at blive bekendt med, hvorledes Forholdet ligger. Det er ikke fra den socialdemokratiske Bevægelses Side, at dette foreslaas.

Johannes Lou: Som de to ærede foregaaende Talere har sagt, er disse to smaa Lovforslag jo et Led i Regeringens Nedskæringspolitik, og derfor vil deres Skæbne for en væsentlig Del afhænge af det, der kommer ned i den Gryde, der nu skal sættes over Kog, og i hvilken mange forskellige Lovforslag vil blive puttet, for at der kan opstaa en ny, bedre og mere økonomisk Samfundspolitik end den, der hidtil har været drevet, en Samfundspolitik, i hvilken man faar Balance mellem Udgifter og Indtægter og den Slags Herligheder. Det er selvfølgelig et Formaal, som vi meget gerne vil være med til at fremme. Og skulde disse Lovforslag tjene den Hensigt, vil vi ogsaa fremme dem.

Men vender vi os nu fra den mere politiske Side af disse Lovforslag over til en mere saglig Bedømmelse af dem, vil man straks se, at for den Industri, der nu i de sidste Dage er talt saa meget om at beskytte og skærme, er det en ret mærkelig Form for Beskyttelse. Tendensen er jo at vælte Byrden over fra Samfundet til de enkelte. For os er det da af Betydning at faa at vide, om disse Tilsyn foretages i Dampkedelejernes Interesse. Gør de det, maa disse selvfølgelig ogsaa betale

derfor. Men foregaar det i Samfundets Interesse som et Led i en almindelig social Arbejderbeskyttelse, maa det ogsaa være Samfundet, der kommer til at bære Udgifterne. Thi humane Love, hvor man ikke er villig til at bære de Udgifter, der flyder af dem, er jo rent Blændværk. Men der rejser sig tillige et andet Spørgsmaal ved disse to Lovforslag, nemlig om Resultatet af de Anstrengelser, man gør sig, svarer til de økonomiske Ofre, der maa bringes. Det menes fra forskellige Sider, at man her gaar for skarpt frem. Jeg mener, det er en af de Ting, som i Udvalget nøje maa overvejes, om man virkeligt behøver et saadant Tilsyn i den Udstrækning, som det foreliggende Lovforslag paabyder. Og som det jo hænder i næsten alle de Lovforslag, vi faar fra Regeringens Haand, stikker ogsaa ved disse Lovforslag Administrationsdjevlelsens Hestefod frem. Ser vi nemlig paa Forslaget om Ændringer i Fabrikloven, finder vi, at Regeringen her i § 1 a. ønsker at gennemføre en Forholdsregel, som vil indbringe 24 000 Kr., men for at skaffe disse 24 000 Kr. forlanger den 4 000 Kr. som en Begyndelse til en Assistent med Tilbehør. Vi er inde paa en Lovgivning, i hvilken vi trænger til at faa indskrænket vor Administration saa skarpt som muligt, og ogsaa for denne Posts Vedkommende vil vi søge, om vi ikke kunde spare Regeringen for de 4 000 Kroners Udgift og nøjes med de 24 000 Kroners Indtægt.

Dahlgaard: Det er priseligt at fremkalde Nedgang i Statens Administrationsudgifter, men en saadan Nedgang skal jo helst gennemføres paa en saadan Maade, at den ogsaa virkelig betyder Besparelse for Samfundet som Helhed. Anlægger man denne Maalestok paa de Besparelser, der her foreslaas, maa man sige, at det er meget dyre Besparelser for Samfundet. Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou gjorde opmærksom paa, at Bestemmelsen om, at der skal paalægges Elevatorejerne en Afgift, vilde indbringe 24 000 Kr., men at Oprævningen vilde medføre en Udgift af 4 000 Kr. Med andre Ord, denne Spareforanstaltning, som betyder 24 000 Kr. for Statskassen, betyder en forøget Byrde for Samfundet paa 17 pCt. Der er her Tale om Byrder, der hidtil med Tilslutning fra alle Sider har været paalagt Statskassen, antagelig noget ud fra det Synspunkt, at det er vanskeligt at afgøre, om det er en Statsinteresse eller en privat Interesse, der ligger bag Tilsynet; i hvert Fald har